

[Finansministeren.]

Jeg kan heller ikke anerkende, at den omstændighed, at der indenfor en enkelt statsstyrelse eksisterer en forhandlingsadgang for en personalegruppe, der ikke står tilsluttet deres faglige organisation, skulle afskære staten fra på normal vis at afslutte en almindelig overenskomst med den faglige organisation, når de almindelige betingelser herfor iøvrigt er tilstede.

Man kan her — under fremhævelse af, at det drejer sig om en funktionærgruppe — rejse det spørgsmål, om ikke de anførte synspunkter er uforenelige med funktionærlovens § 10, hvorefter funktionærerne har ret til at organisere sig til varetagelse af deres interesser. Jeg mener imidlertid ikke, man kan forstå denne bestemmelse således, at der i funktionærloven skulle være hjemmel for, at statens kontorgruppe i de forskellige styrelser ved opdeling i fraktioner i og udenfor den faglige organisation H. og K. skulle kunne hindre indgåelse af en overenskomst med dette forbund med de deraf følgende overenskomstmæssige rettigheder og forpligtelser, alt naturligvis under forudsætning af, at forbundet repræsenterer det overvejende antal af statsansatte løse kontormedhjælpere.

Jeg skal herefter omtale det andet af de i forespørgslen omhandlede spørgsmål, nemlig pligten til at være medlem af H. og K.s arbejdsløshedskasse.

Ved en saglig vurdering af dette spørgsmål bør man for det første være opmærksom på, at det her drejer sig om en løst ansat personalegruppe i staten, hvis størrelse, som jeg tidligere har været inde på, varierer ret betydeligt under de skiftende konjunkturer, hvor afskedigelser og senere genantagelser hører til dagens orden, og hvor man iøvrigt ved personalepolitikken tilstræber også at tage et passende socialt hensyn, idet man har for øje de vanskeligheder, som de lidt ældre, men iøvrigt kvalificerede kontorfolk har ved at finde beskæftigelse indenfor det private erhverv.

Netop under disse forhold forekommer det mig, at spørgsmålet om arbejdsløshedsforsikring har en særlig betydning, og de herhen hørende bestemmelser i overenskomsten må betragtes på denne baggrund. Bestemmelserne går som bekendt ud på, at der fortrinsvis skal antages kontor-

funktionærer, der er forsikret imod arbejdsløshed i en statsanerkendt arbejdsløshedskasse, og at det, såfremt der antages kontorfunktionærer, der ikke ved antagelsen er medlemmer af en sådan, skal tilkendes gives de pågældende, at de skal søge optagelse i arbejdsløshedskassen.

Forsåvidt angår selve bestemmelsen, vil jeg understrege, at den alene vedrører arbejdsløshedsforsikringen, men ikke medlemsskabet af H. og K., og jeg forstår derfor ikke ganske det i forespørgslen anvendte ordvalg om organisationstvang. Man er tilbøjelig til at identificere de to ting, medlemsskab af arbejdsløshedskassen og medlemsskab af H. og K., men dette er efter min opfattelse uberettiget. Ved en realitetsbedømmelse af bestemmelsen er der endvidere grund til at fremhæve, at da adgangen til at blive medlem af den pågældende arbejdsløshedskasse står åben for alle kontorfunktionærer, der opfylder de af lovgivningsmagten fastsatte almindelige betingelser for optagelse, indeholder bestemmelsen ikke nogen reel begrænsning af adgangen for kontorfunktionærer til at modtage statsansættelse. Det skal indrømmes, at bestemmelsen formelt er videregående end de tilsvarende bestemmelser, der normalt findes i statens øvrige overenskomster, hvorefter der fortrinsvis skal beskæftiges arbejdsløshedsforsikret arbejdskraft. Men for det første må jeg anse den obligatoriske bestemmelse for velbegrunder og dernæst også for juridisk holdbar, i hvilken forbindelse jeg skal anføre, at der efter mit skøn ikke af tidligere retsafgørelser kan drages slutninger, der underkender lovligheden af en bestemmelse som den her omhandlede.

Jeg synes, der burde have været almindelig enighed om det ønskelige i videst mulig udvidelse af arbejdsløshedsforsikringen og ikke mindst på områder som det her omhandlede, hvor der kan være tale om meget store udsving i personalebehovet, således som begivenhederne i de senere år tilfulde har vist.

Jeg skal sammenfatte mine synspunkter derhen, at jeg må anse afslutningen af overenskomsten med H. og K. for fuldt overensstemmende med statens faste og mangeårige praksis på overenskomstområdet, at begrænsningen af forhandlingsadgangen for en gruppe af kontormedhjælpere under for-